

Thơ đề nghị

Thưa các bạn,

NGÔ-NÂM

Trong tiềm tàng của ý thức thì cho đến nay chúng ta tự coi như có một Hội AHCC ở hải ngoại. Một hội tuy không có nội quy, không có Hội trưởng, không ban quản trị, không trụ sở, nhưng vẫn sống mạnh, sống bền. Ít ra mình cũng thỏa mãn khi nhìn lại 5 năm qua tình thân hữu tùng trở càng ngày càng phát triển, trong lúc các hội đoàn VN khác thiếu chất liệu đoàn kết nên đã tan rã.

Nghĩ đến tương lai, ai cũng mong nuôi dưỡng và phát triển không ngừng cái tình thân đoàn kết đó trong ý hướng tương trợ để vuôn lên, và bảo tồn cái tốt đẹp.

Tuy nhiên giông thời gian không ngừng chảy, và tính tuổi trung bình các AH hiện đang tích cực với tình thân AHCC thì cũng đã ngủ tuân, lục tuân!! Nếu chưa "đa mồi tóc sương" thì cũng đã có mái tóc tiêu muối với "đôi mắt huyền mờ"!!

-Nếu các bạn vẫn giữ ý chí một ngày nào đó chúng ta hoặc dần em, hoặc con cháu chúng ta trở về xây dựng quê hương trong xã hội tự do.

-Nếu các bạn tiền liệu một ngày nào đó ta cần giới trẻ tiếp tay nuôi dưỡng tình thân đoàn kết giữa người Việt tha hương, hay nói trong phạm vi hẹp là giữa chuyên viên VN ở hải ngoại

Với hoài bão trên, tôi đề nghị ta nên mở rộng cửa mời gọi thêm các kỹ sư, kiến trúc sư trẻ vừa tốt nghiệp ở hải ngoại lúc sau này tham gia vào LTCC. Tôi nghĩ rằng một số lớn bạn trẻ đó là con, em và bà con chúng ta, chẳng ai xa lạ. Khi giới trẻ nhập cuộc với chúng ta, thì rất có thể một phần trong LTCC sẽ lâng nhàng cầu để các kỹ sư, kiến trúc sư trẻ đó có dịp tìm đến với nhau để kết hợp lại, để trao đổi tin tức kinh nghiệm, trau dồi kỹ thuật, và cũng có thể trao đổi tâm tình--Họ nhỏ LTCC liên lạc qua tổng hội sinh viên Việt Nam tại các đại học. Như thế tình thân ái hữu được phát huy rộng thêm, và LTCC phong phú thêm.

Trẻ tài mang mộc!

Khi thế hệ này đến kỳ trở về vui thú điện viên(xắp cỏ, nướng barbecue!) thì đã có giới trẻ tiếp tục nối dưỡng một hội đoàn có cái nôi giống cũ:

Công Chánh Việt-Nam

Tình thân Việt-Nam

Xin các bạn cho tôn ý.